

MEGASTÓRUR ÁHUGI FYRI FISKIVINNUNNI Í KLAKSVÍK

Aðru ferð í somu viku, var miðhøllin í skúlanum á Skúlatrøð fullsett, tá ið vinnan tosaði um, hvussu fiskivinnan skal skipast

Pallborðið var mannað við umboðum fyri vinnuna og Meginfelag Útróðrarmanna og Føroya Fiskimannafelag

Árni Gregersen

Tað er púra greitt, at áhugin fyri, hvussu fiskivinnan skal skipast eftir nýggjár, er ómetaliga stórur.

Ikki bert millum politikarar og fólk í vinnuni, men so sanniliga eisini millum vanlig fólk. Tvær ferðir í seinastu viku var miðhøllin í skúlanum á Skúlatrøð í Klaksvík stúgvandi full av áhoyrarum, tá ið fiskivinnan var á breddanum.

Hesaferð var tað vinnan sjálv, sum fekk høvi at siga sína meining um, hvussu fiskivinnan skal skipast – ella ikki skipast.

Pallborðið var blandað

við umboðum fyri partar av vinnuni, sum klára seg serliga væl í lýtuni: uppsjóvarskipini og trolararnir í Barentshavinum.

Hin parturin var umboð fyri føroyska heimaflotan, bæði tey størru skipini og teir smærri bátarnar.

Grundleggjandi kann sigast, at umboðini fyri hesar báðar partar, vóru ikki samdir um, hvat skal gerast.

Meðan umboðini fyri heimaflotan vísu á, hvussu undarligt tað er, at so hvørt sum botnfiskurin minskar undir Føroyum og onnur fiskasløg koma inn á landgrunnin, so minskar teirra partur og onnur skip sleppa

inn á landgrunnin at veiða tann fisk, sum nú er har.

Ein landgrunnur, sum annars eftir lógini um vinnuligan fiskiskap hevur verið undir strangum reguleringum líka til nú.

Atkomuligheit

Í øllum orðaskiftinum um nýggja fiskivinnuskipan hevur talan verið nógv um, at skipanin skal gerast soleiðis, at tað verður lættari hjá øðrum at koma framat í vinnuni enn teimum sum eru partar av vinnuni nú.

Hesin spurningurin var eiisini viðgjørdur, serliga um hvussu tils kal bera at sleppa uppí uppsjóvarvinnuna og at

fiska av kvotuni í Barentshavinum.

Rey skip, sum taka lut í hesum fiskiskapi eru tey, sum klára seg best í lýtuni.

Poul Huus Sólstein, sum umboðaði sölufelagið hjá Norðborg-samtakinum, helt, at tað er neyðugt við stórum fyrirkomulagum júst í uppsjóvarvinnuni, tí her eru nøgdirnar stórar júst nú, men hetta er eitt slag av fiskikapi, sum kann broytast ómetaliga skjótt.

– Tað ræður um at hava skip, sum kunnu fiska kvoturnar, tá ið tær eru stórar, segði hann.

Kristjan Martin Rasmussen, reiðari, helt, at tað eru

nóg mikið av aktørum í hesi vinnu júst nú.

– Orsøkin til at tað gongur so væl nú er, at vit hava rationaliserað. Tað vil siga, at vit hava lagt loyvir saman og hava tey skip sum skulu til fyri at fiska kvotuna.

Hann legði afturat, at orsøkin til at føroyingar hava so stórar kvotur av uppsjóvarfiski júst nú er, at vit hava ásett okkum egnar kvotur. Hann helt ikki, at hetta fer at vera so í framtíðini.

– Men hækka kvoturnar munandi meir og tað verður gjørt við samráðingum, so sigi eg ikki, at ikki aðrir eisini eiga at sleppa framat, segði Krisjan Martin Rasmussen.

Hanus Hansen, reiðari, segði, at tað fer ikki á nakran hátt at geva størrri avkast til landskassan um fleiri skip fara at fiska somu nøgd av fiski. Tað fer bara at kosta meira at fáa hvørt tons uppá land.

– Tað ræður um at gera loyvini so long, sum til ber. Tað gevur besta trygggleikan í vinnuni. So má tað almenna tala skattin av vinninginum, helt Hanus Hansen.

Formaðurin í Føroya Reiðarafelag, Annfinn Olsen, segði seg partvís vera samdan við tí, sum hinir hava sagt, at pláss er ikki fyri nýggjum aktørum.

– Teir sum eru í vinnuni